

บทที่ ๖

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

๖.๑ สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้างปริจเฉททอล์คโชว์ของทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์ ศึกษาแกนปริจเฉท และกลวิธีการใช้ภาษาเพื่อความขบขันในองค์ประกอบปริจเฉททอล์คโชว์ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากแถบวีดิทัศน์บันทึกการแสดงทอล์คโชว์ของทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์ จำนวน ๖ ม้วน มีระยะเวลาในการแสดงแต่ละครั้งประมาณ ๒-๓ ชั่วโมง ผลการศึกษาสรุปได้ดังต่อไปนี้

โครงสร้างปริจเฉท “ทอล์คโชว์” ของทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์ ประกอบด้วยองค์ประกอบทั้งสิ้น ๗ ส่วน คือ

๑. การเปิดรายการ

ทินวัฒน์ใช้การร้องเพลงเพื่อนำผู้ฟังเข้าสู่เรื่องที่จะพูดต่อไป และเพื่อทำให้ผู้ฟังรู้สึกสนุกสนาน เนื้อหาของเพลงจะมีความยาวประมาณ ๑-๘ นาที และมีความหมายเกี่ยวข้องกับเรื่องที่พูด

๒. การทักทาย

ทินวัฒน์มีการทักทายเพื่อสร้างความสนิทสนมคุ้นเคยกับผู้ฟัง การทักทายมีรูปแบบตายตัว คือ

คำทักทาย + (คำเรียกขาน (ผู้ฟัง))

๓. การปูพื้นเรื่อง

การปูพื้นเรื่องทำหน้าที่นำไปสู่เนื้อหาของการพูดส่วนอื่นๆ การปูพื้นเรื่องประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย ๒ ส่วน คือ

๓.๑ การเกริ่น

การเกริ่นปรากฏในทุกปริจเฉท เรื่องที่นำมาเกริ่นอาจเกี่ยวกับหัวเรื่องที่จะพูด หรือเป็นเรื่องที่เป็นที่สนใจของผู้ฟังในขณะนั้น

๓.๒ การแจ้งหัวเรื่อง

การแจ้งหัวเรื่องมีรูปแบบประโยคที่ค่อนข้างตายตัว คือ

วันนี้จะพูด/แสดง/คุยกัน + ชื่อเรื่อง

๔. เนื้อเรื่อง

เนื้อเรื่องเป็นองค์ประกอบส่วนที่ยาวที่สุด เนื้อเรื่องในปริจเจททอล์คโชว์ของทินวัฒน์มีการเรียบเรียงเนื้อเรื่องอย่างเป็นระบบระเบียบ สามารถแบ่งตอนย่อยหลายตอน และตอนย่อยนั้นอาจแบ่งเป็นเรื่องย่อยได้อีก เนื้อหาขององค์ประกอบเนื้อเรื่องจะเกี่ยวข้องกับหัวเรื่องที่ตั้งไว้ อาจมีเรื่องเล่าซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่พบในชีวิต หรือเรื่องตลกที่เกี่ยวข้องกับหัวเรื่องหลักของการแสดงครั้งนั้น เนื้อเรื่องประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย ๓ ส่วน คือ

๔.๑ การขอบคุณผู้สนับสนุนรายการ

การขอบคุณผู้สนับสนุนรายการอาจปรากฏก่อนหรือหลังจากองค์ประกอบย่อยการพักครึ่งเวลา รูปแบบของการขอบคุณผู้สนับสนุนรายการจะเป็นการกล่าวชื่อเรียงตามลำดับไปเพื่อเป็นการแสดงความขอบคุณผู้ที่ให้ความช่วยเหลือในการจัดการแสดง

๔.๒ การแนะนำหรือทักทายผู้ฟัง

การแนะนำหรือทักทายผู้ฟังอาจปรากฏก่อนหรือหลังจากองค์ประกอบย่อยการพักครึ่งเวลา รูปแบบของการแนะนำหรือทักทายผู้ฟัง คือ ทินวัฒน์จะกล่าวคำแนะนำผู้เข้าชมการแสดงซึ่งเป็นคนที่มีชื่อเสียงหรือเป็นที่รู้จัก โดยกล่าวระบุชื่อเพียงอย่างเดียว หรือกล่าวระบุชื่อและตำแหน่งหน้าที่การทำงานด้วย

๔.๓ การพักครึ่งเวลา

การพักครึ่งมีระยะเวลาประมาณ ๑๕ นาที และจะปรากฏหลังจากเริ่มองค์ประกอบเนื้อเรื่องไปแล้วประมาณครึ่งหนึ่ง ก่อนที่จะมีการพักครึ่งเวลาทินวัฒน์จะใช้วิธีการร้องเพลงหรือการแสดงเพื่อปิดการแสดงช่วงแรก เนื้อความในเพลงและการแสดงนั้นจะมีข้อความที่ระบุชัดเจนว่าต่อไปจะถึงช่วงของการพักครึ่งเวลา

๕. การสรุป

การสรุปปรากฏในทุกปริจเจท รูปแบบของการสรุปมีดังนี้ คือ

สรุปเนื้อหา + (ข้อเสนอแนะ) + (อวยพร) + (ร้องเพลง)

ทินวัฒน์มีกลวิธีการสรุปหลายแบบ บางครั้งเป็นการกล่าวสรุปใจความทั้งหมด บางครั้งเป็นการสรุปใจความบางส่วนซึ่งเป็นส่วนสำคัญของเรื่อง อาจยกคำคมที่ให้แง่คิดที่ดี ยกคำกล่าวของนักปราชญ์ที่มีชื่อเสียง ยกคำกลอนที่มีความหมายลึกซึ้งกินใจ หรือใช้เพลงมาสรุปความ

๖. การแนะนำทีมงาน

การแนะนำทีมงานปรากฏก่อนจบการแสดง รูปแบบของการแนะนำทีมงานมีดังนี้ คือ มีการแนะนำชื่อ และหน้าที่ของทีมงานแต่ละคนเรียงตามลำดับ

๗. บทส่งท้าย

บทส่งท้ายเป็นองค์ประกอบส่วนสุดท้ายของปริจเจททอล์คโชว์ รูปแบบของบทส่งท้ายมีดังนี้ คือ

คำขอบคุณ + (กล่าวระบุกลุ่มผู้ฟัง) + (คำอำลา)

องค์ประกอบทั้ง ๗ ส่วนมีรูปแบบการเรียงลำดับที่ตายตัว คือ

(การเปิดรายการ) + (การทักทาย) + การปูพื้นเรื่อง + เนื้อเรื่อง + การสรุป + (การแนะนำทีมงาน) + (บทส่งท้าย)

ผู้วิจัยพบว่า องค์ประกอบที่พบในแต่ละปริจเจทอาจมีจำนวนไม่เท่ากันก็ได้ คือ จะมีตั้งแต่ ๔ ส่วนขึ้นไป ทินวัฒน์กำหนดรูปแบบการพูดที่มีการเรียงลำดับตายตัวเหมือนกันทุกครั้งที่มีการเรียบเรียงเรื่องราวตามลำดับ จึงทำให้ผู้ฟังติดตามประเด็นที่พูดอยู่นั้นได้ง่าย ไม่สับสน ผลการวิเคราะห์แสดงว่า ทินวัฒน์มีการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนการแสดง มีการวางโครงเรื่องไว้ว่าจะพูดเรื่องใดก่อนหลัง

เมื่อศึกษาองค์ประกอบเนื้อเรื่องพบว่า โครงสร้างองค์ประกอบเนื้อเรื่องประกอบด้วยตอนย่อยหลายตอน และในแต่ละตอนย่อยอาจแบ่งเป็นเรื่องย่อยได้อีก ทินวัฒน์ใช้วิธีการ ๓ อย่าง คือ การแจ้งหัวเรื่อง การเกริ่นเรื่อง และการร้องเพลง เพื่อบอกให้ผู้ฟังทราบว่าตนกำลังจะเริ่มตอนย่อยใหม่ เนื้อหาที่ตินวัฒน์นำมาพูดในแต่ละตอนย่อยเป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวิต การดำเนินชีวิต การทำงาน หลักปรัชญา ข้อคิดต่างๆในการทำงาน คติสอนใจ ตลอดจนเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับหัวเรื่องหลักที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาการกระจายของแกนปริจเจทที่ปรากฏในองค์ประกอบเนื้อเรื่องของทุกปริจเจท โดยอาศัยสูตรการหาความถี่และการกระจายของแกนปริจเจทของ Kirk Roger Person (1993) พบว่า แกนปริจเจทที่พบมากที่สุดและกระจายอยู่ตลอดทั้งปริจเจท ได้แก่ แกนปริจเจทสรรพนามบุรุษที่ ๑ ผม ซึ่งสัมพันธ์กับรูปแบบปริจเจทที่ผู้พูดต้องใช้สรรพนามแทนตัวตลอดปริจเจท ส่วนแกนปริจเจทที่พบในระดับปานกลางจะเป็นแกนปริจเจทที่เกี่ยวข้องกับหัวเรื่องหลัก แกนปริจเจทที่ปรากฏในระดับปานกลางและกระจายอยู่ตลอดปริจเจทนี้แสดงเอกภาพในปริจเจทช่วยเชื่อมโยงเรื่องราวในปริจเจทให้มีความต่อเนื่อง

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้ภาษาเพื่อความซับซ้อนในองค์ประกอบปริจเจททอล์คโชว์ของตินวัฒน์ ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความซับซ้อนมีทั้งสิ้น ๑๐ วิธี

ได้แก่ การใช้คำสื่อความหมายเกี่ยวกับเรื่องเพศ การใช้คำผิดบริบท การใช้คำย่อและอักษรย่อ การสร้างคำใหม่โดยอาศัยแนวเทียบ การเล่นคำ การเล่นสำนวน การเล่นความหมาย การใช้ความเปรียบที่ให้ความขบขัน และความเปรียบที่เกินจริง การใช้ถ้อยคำแฝงนัย และการเล่นสัมผัสอักษร และกลวิธีที่ทิววัฒน์ใช้มาก ๓ อันดับแรก คือ การใช้คำสื่อความหมายเกี่ยวกับเรื่องเพศ การเล่นความหมาย และการใช้ถ้อยคำแฝงนัย

จากการศึกษาทั้งหมดทำให้เห็นว่า จุดเด่นของปริจเฉททอล์คโชว์ของทิววัฒน์ คือ การเรียบเรียงเนื้อหาอย่างเป็นระบบ ทำให้ผู้ฟังติดตามประเด็นที่พูดอยู่นั้นได้ง่าย ไม่สับสน กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อความขบขันทั้ง ๑๐ วิธี แสดงให้เห็นว่า ทิววัฒน์เป็นผู้ที่สามารถใช้ภาษาได้อย่างมีศิลปะ ทำให้เรื่องยากหรือเรื่องที่มีสาระกลายเป็นเรื่องสนุก วิธีการของทิววัฒน์ทำให้ถ้อยคำที่สื่อเรื่องเพศขบขันแต่ไม่หยาบคาย นอกจากนี้ ทิววัฒน์ยังใช้ถ้อยคำแฝงนัยเพื่อเสียดสีประชดประชันที่ฟังดูไม่รุนแรงเท่าการว่าตรงๆ แต่ให้ผลในการตำหนิบุคคลนั้นๆ ได้เท่ากัน และยังสร้างความขบขันให้แก่ผู้ฟัง

๖.๒ ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาปริจเฉท “ทอล์คโชว์” ของทิววัฒน์ มฤคพิทักษ์ ยังมีประเด็นอื่นๆ ที่น่าศึกษาอีกมาก เช่น

๑. ศึกษาโครงสร้างปริจเฉทประเภทอื่นๆ เช่น ปริจเฉทสอนทำอาหาร ปริจเฉทแนะนำสินค้าทางรายการโทรทัศน์ ฯลฯ

๒. ศึกษากลวิธีการสร้างความขบขันในปริจเฉททอล์คโชว์ของทิววัฒน์ มฤคพิทักษ์ แบบอื่นๆ เช่น การเล่าเรื่องตลก การล้อเลียนเสียดสี เป็นต้น